

REDACTIONEEL

In dit laatste nummer van *Sociale Interventie* van 2008 wordt een nieuwe themareeks gestart en vervolgen we met publicaties in eerdere themareeksen. Nieuw is de themareeks over wijkgerichte sociale interventies.

Directe aanleiding daartoe is het 'Actieplan Krachtwijken', gelanceerd door minister Vogelaar van Wonen, Wijken en Integratie, dat van aandachtswijken zogenoemde krachtwijken moet maken. Een dergelijke gebiedsgerichte aanpak is allesbehalve nieuw en de wijkgerichte aanpak kent dan ook een grote beleids- en interventiegeschiedenis, die gepaard gaat met een even zo grote onderzoeksgeschiedenis. Dat betekent dat inmiddels veel ervaring en kennis is opgedaan met gebiedsgerichte interventies. Kennis en ervaring die naar de mening van de redactie vooralsnog echter veel te weinig in onderlinge samenhang is geplaatst. Zo worden de wijkactieplannen gekenmerkt door een grote diversiteit en verscheidenheid van de interventies die gepland staan voor deze 'aandachtsgebieden'. Deze interventies – de ervaringen die ermee worden opgedaan en de kennis die erover wordt verzameld – worden echter zelden op elkaar betrokken of in onderlinge samenhang bestudeerd. Met deze themareeks wil het tijdschrift *Sociale Interventie* hiertoe een aanzet doen en een platform bieden waarin publicaties over gebiedsgerichte interventies worden verzameld en waarin vooral de kennis over het thema met elkaar

wordt verbonden. In deze themareeks zal aandacht worden besteed aan een diversiteit aan vraagstukken die met de complexe problematiek van de gebiedsgerichte interventies zijn verbonden. Een greep uit de onderwerpen die belicht zullen worden...

Een eerste vraagstuk betreft de spanningsvolle verhouding tussen publiek en privaat waardoor sterk interveniërende projecten gekenmerkt worden, interventies die diep ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer van mensen, zoals dat in de 'achter de voordeur'-projecten en controlerende huisbezoeken het geval kan zijn. Een tweede, hoogst actueel, vraagstuk waar we aandacht voor willen vragen, betreft de onrust en overlast in een aantal aandachtswijken. De recente ophef in media en politiek over de Goudse wijk Oosterwei maakt duidelijk dat er – soms impliciet, soms expliciet – een nauw verband wordt gelegd tussen de leefbaarheid van achterstandswijken en het problematische gedrag van hun bewoners. Politici buitelden met betrekking tot de casus 'Oosterwei' over elkaar heen met radicale oplossingen en media riepen beelden op van de Goudse wijk die niet onderdeden voor de oproer in de Franse banlieu's van een aantal jaren geleden. Hoewel over de ernst van deze problematiek gediscussieerd kan worden, gaat onze interesse vooral ook uit naar de vraag hoe het probleemgedrag van een aantal bewoners en

de overlast die zij veroorzaken, geïnterpreteerd moet worden als het gaat om de analyse van de wijk en de interventies die er plaatsvinden. Is 'verstoorde' gedrag onlosmakelijk verbonden met 'verstoorde' wijken? Een derde interessante vraag betreft de focus van de wijkactieplannen. Wijkgericht beleid en interventies focussen zich vooral op de zogenoemde 'aandachtswijken' – de terminologie is in zichzelf al een beschouwing waard. Maar valt er eigenlijk ook wat te leren van stabiele wijken of gebiedsgerichte interventies buiten de welbekende probleemgebieden in de grote steden? Ook dit is een onderwerp waar het tijdschrift de komende tijd graag aandacht aan wil besteden.

Daarnaast zal in deze themareeks natuurlijk ook ruimte zijn voor artikelen die niet bij een van deze specifieke vraagstukken stilstaan, maar waarin in brede zin wordt gereflecteerd op uitvoeringspraktijken en waarin onderzoek wordt gepresenteerd naar gebiedsgerichte interventies.

Als aanzet voor deze themareeks is ervoor gekozen te starten met een artikel dat stilstaat bij de vraag wat de wijkaanpak tot dusverre eigenlijk heeft opgeleverd en welke lessen er zijn te leren vanuit het verleden. Harrie Broekman opent de themareeks dan ook met een overzicht van de geschiedenis van de wijkaanpak in Nederland na de Tweede Wereldoorlog om mede op basis daarvan succes- en faalfactoren voor de huidige wijkaanpak te identificeren. De themareeks wordt vervolgd in de komende nummers en lezers en auteurs zijn expliciet uitgenodigd om (reacties op) bijdragen in te zenden.

We vervolgen dit nummer met twee artikelen in themareeks die eerder dit jaar zijn ingezet. In vervolg op het thema over handelingsonderzoek, dat in nummer 3 van 2008 gestart is, is in dit nummer een artikel te lezen dat expliciet stilstaat bij de vraag hoe op een participatieve, transparante en wetenschappelijke manier handelingsonderzoek verricht kan worden. Ben Boog, Meindert Slagter en Jacques Zeelen gaan onder andere in op deze vraag en maken daarbij gebruik van de uitkomsten van het World Congress on Action Research and Action Learning, dat in augustus 2006 in Nederland aan de Rijksuniversiteit Groningen is georganiseerd.

In de themareeks over het gebruik van *computer-mediated communication* in sociale interventies volgt een artikel door Kees van Haaster. Van Haaster staat stil bij de vraag of simulatiegames betekenis kunnen hebben voor de sociale beroepspraktijk. Hij verkent daarin een aantal theoretische en praktische vragen voor onderzoek naar simulatiegames voor kennisontwikkeling en interventie in de beroepsweld van het social work.

Het nummer wordt afgesloten door een artikel van Ingrid Soffers en Marga Weide, waarin de onderzoeksresultaten worden gepresenteerd van een onderzoek naar het project Route 23, dat beoogt om via een integrale aanpak jongeren (weer) aan een opleiding of een baan te helpen.

We vervolgen met de vertrouwde rubrieken signalement en boeken. In de boekenrubriek geeft Ton Notten een zeer uitgebreide en interessante bespreking van het *Basisboek geschiedenis sociaal werk in Nederland*, van de auteur Maarten van der Linde. Daarna wordt vervolgd met *De grammatica van het welzijnswerk. Onderzoek naar het welzijnswerk als dagelijkse praktijk*, het proefschrift van ons redactielid An Piessens, dat wordt besproken door Kitty Kwakman. Josje van der Linden bespreekt *Events & Beleven. Het 5 Wheel Drive-concept* van de auteurs Johan Rippen en Marcella Bos, waarmee zij beogen een praktische leidraad te bieden voor het ontwerpen, begeleiden en bijsturen, en voor het evalueren en beoordelen van *events*.

In juni van dit jaar hield Lia van Doorn een openbare les waarbij zij werd geïnstalleerd als lector 'Innovatieve Maatschappelijke Dienstverlening' aan de Hogeschool Utrecht. De titel van de openbare les luidde: 'Sociale professionals en morele oordeelsvorming' en in de rubriek 'Nieuws hoger sociaal-agogisch onderwijs' zet Van Doorn uiteen hoe dit thema van morele oordeelsvorming de komende jaren in haar lectoraat in de schijnwerpers wordt gezet.

Sabrina Keinemans, eindredacteur
Roelof Hortulanus, redacteur